

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010393
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624010393.1

Uznesenie

3To/13/2025

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 24. júla 2025 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudkýň JUDr. Moniky Liptákovej a JUDr. Eriky Bebčákovej, prejednal odvolanie obžalovanej A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/32/2024 z 28.10.2024 a takto

rozhodol:

3To/13/2025

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. zamietá ako nedôvodné.

odôvodnenie:

3To/13/2025

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného od 6.8.2024, s použitím § 138 písm. j) Tr. zák. v bodoch 6/, 7/ a 9/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Za uvedený trestný čin jej bol podľa § 212 ods. 3 uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Výrokom podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súčasne okresný súd rozhodol o nárokoch poškodených na náhradu škody.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie obžalovaná s tým, že toto podáva len do výroku o treste. Nesúhlasí s konštatovaním prvostupňového súdu, že v danom prípade neboli zistené podmienky pre postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Uviedla, že všetky skutky boli spáchané pred jej posledným odsúdením z roku 2023. Je toho názoru, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. by zabezpečilo kritérium individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Takýto trest by bol pre ňu dostatočným poučením a zabránil by jej v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Taktiež trest uložený pod dolnú hranicu trestnej sadzby by bol dostatočnou hrozbou aj pre iných páchatel'ov obdobnej trestnej činnosti. Počas predchádzajúceho plynutia skúšobnej doby spáchala trestný čin. Bolo to z jej strany iba zlyhanie vo vedení riadneho spôsobu života. Myslí si, že pre

spoločnosť, ale najmä pre jej sedem maloletých detí bude väčším prínosom, ak bude napríklad pracovať po skoršom prepustení z výkonu trestu. Závažnosť činu nebola taká vysoká, aby odôvodňovala uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe bez jeho mimoriadneho zníženia. Má deti, ktoré sú odkázané na jej výživu, a to je tiež dôvod na uloženie miernejšieho trestu. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V jej prípade možno uvažovať aj o miernejšom treste v podobe mimoriadneho zníženia, ktorý by nepredstavoval tak výrazný zásah do práv jej blízkych osôb. Navrhla preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil jej postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, resp. aby vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak toto nie je dôvodné.

Krajský súd mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré odvolaním neboli vytykávané, ale by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd v tomto smere vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zákonom a jeho úvahy o uloženom treste považuje aj krajský súd za správne a trest uložený obžalovanej za zákonný. Z odvolania obžalovanej vyplýva, že táto sa domáha uloženia trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., teda po mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Z ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má zato, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Trestná sadzba pri trestnom čine podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. je v rozpätí od 2 do 8 rokov. Obžalovanej bol teda uložený trest na úplne spodnej hranici trestnej sadzby. Pokiaľ sa obžalovaná domáha postupu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., teda mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, podľa názoru krajského súdu pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Krajský súd nezistil také významné okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, na základe ktorých by bolo možné považovať použitie trestnej sadzby v rozpätí od 2 do 8 rokov za neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že obžalovaná bola doposiaľ jedenásťkrát súdne trestaná, a to vždy pre trestný čin krádeže. Opakovane – spolu sedemkrát bola aj vo výkone trestu odňatia slobody. Taktiež bola v rokoch 2018 – 2024 postihnutá pre spáchanie sedemnástich väčšinou majetkových priestupkov. Možno teda konštatovať, že obžalovaná je špeciálnym recidivistom, pokiaľ ide o páchanie majetkovej trestnej činnosti. Ani opakované výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody – celkom sedemkrát nemali na ňu dostatočný výchovný vplyv a neprimáli ju k vedeniu riadneho spôsobu života. Doteraz uložené najmä nepodmienečné tresty odňatia slobody obžalovanej teda nesplnili u nej očakávaný výchovný účel. V tejto súvislosti krajský súd vyslovuje aj odôvodnenú pochybnosť, či obžalovaná je vôbec schopná žiť tak, aby nepáchala majetkovú trestnú činnosť.

Pokiaľ obžalovaná v odvolaní konštatuje, že vychováva sedem maloletých detí – v odvolacom konaní uviedla, že už má osem detí a že by bolo pre ne prínosom, ak by sa zamestnala a riadne pracovala po skoršom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd poznamenáva, že zo spisu vyplýva, že obžalovaná pred spáchaním trestnej činnosti nikde nepracovala, ale jediným jej príjmom bol rodičovský príspevok na jej deti. Teda pokiaľ jej bol vyplácaný len rodičovský príspevok, obžalovaná nemala žiadny iný príjem, keďže nikde nepracovala, ale naopak z tohto rodičovského príspevku žila aj ona. Ako vyplýva zo spisu, prostriedky na obživu si obžalovaná doposiaľ nezabezpečovala prácou, ale výlučne páchaním majetkovej trestnej činnosti. Jej tvrdenie o ochote sa zamestnať preto považuje krajský súd za neúprimné, keďže doposiaľ neprejavila žiadnu ochotu zabezpečiť si zdroj príjmov poctivou prácou.

Za nedôvodnú považuje krajský súd aj odvoláciu námietku obžalovanej, že trest uložený prvostupňovým súdom nie je v súlade so zásadou v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorej trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti, ako krajský súd už vyššie poukázal, obžalovaná nezabezpečovala príjem do rodiny na výživu a výchovu svojich detí riadnou prácou, ale výlučne trestnou činnosťou. Naopak, jej príjem tvoril len rodičovský príspevok na jej deti. Takže ani výkonom trestu odňatia slobody vo výmere dva roky nebudú podľa názoru krajského súdu ohrozené jej maloleté deti, pre ktoré napriek tomu, že ich má osem, nebola schopná sa riadne zamestnať a zabezpečiť takto ich výživu. Navyše v tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na vyjadrenie obžalovanej v konaní pred prvostupňovým súdom, keď uviedla, že kradla len preto, že mala sedem detí a nemala peniaze.

Keďže krajský súd v prípade obžalovanej nezistil také, osobitného zreteľa hodné, okolnosti prípadu alebo pomery obžalovanej, ktoré by odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, resp. trest uložený obžalovanej prvostupňovým súdom nemožno považovať za neprimerane prísny, keďže tento bol ukladaný na spodnej hranici trestnej sadzby, po jedenástich odsúdeniach obžalovanej, preto sa nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovanej a jej odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol, nakoľko zákonu zodpovedá aj výrok, ktorým bola obžalovaná podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

3To/13/2025

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.